

KUNSTUDSTILLING
GALERIE MØLLERWITT
JESPER CHRISTIANSEN
- EN FORÅRSUDSTILLING
Christiansgade 18, Aarhus C
Til den 9. april 2016

Til venstre: "Paradismaleri #XVII (Into our first world)", 2014/16, acryl, latex og skolekridt på hørlærred, 126x135 cm.

Til højre: "T.S. Eliot - Fire Kvartetter 3/4 (The Dry Salvages)", 2015/16, acryl, latex og skolekridt på hørlærred, 72x95 cm.

Christiansen i dialog med Dante

■ Jesper Christiansen har i mange år udforsket rummets muligheder i maleriet. Nu viser han overrullende nye værker hos Galerie MøllerWitt i Aarhus.

LARS SVANHOLM
kultur@jp.dk

Det kan forekomme ret optimistisk, når Jesper Christiansen kalder sin aktuelle udstilling hos Galerie MøllerWitt i Aarhus for "En forårsudstilling". Marts udgør ganske vist, ifølge kalenderen, årets første forårs-måned, men netop marts kan være lunefuld og uforudsigelig.

I en vis grad er uforudsigelighed tillige en egenskab, man kan hæfte på maleren Jesper Christiansen. Det er dog kun på motivsiden i Christiansens værker, man kan føle sig på glatis. Hans overordnede udtryk og metode er vel-

kendt. Det rumlige besidder altid en aktualitet hos denne kunstner.

Dante og T.S. Eliot

Jesper Christiansen har i flere perioder været langt omkring i sin motivkreds, og med netop det indvendige og det eksterne rum som omdrejningspunkter fungerer det stadig, men stringensen og maleriets perspektivegenskaber synes i dag skærpet i forhold til tidligere.

På trods af, at Jesper Christiansens kombination af ud- og indvendighed nu står langt mere skarpslebent end forhen, oplever man dog nogle enkeltheder i værkerne, som kræver en forklaring.

Det viser sig hurtigt, at dét, man umiddelbart oplever som dygtigt udførte motiver med udsigt over et landskab, rummer langt flere kapitler, end hvad motivernes iboende karakteri-

stika afslører.

»Nu bliver det kompliceret,« udtaler kunstneren, mens han afslører, at de store og mindre malerier i udstillingsrummet faktisk bør ses i tidsperspektiver, der har sine afsæt i tekster af Dante (1265-1321) og T.S. Eliot (1888-1965).

Hvad der umiddelbart ligner helt almindelige hverdagsobjekter i klart formulerede opstillinger med lige så klart definerede landskaber i baggrunden, viser sig at være delelementer i en lang fortælling, som dels har oprindelse i Christiansens hjemegn i landsbyen Abildøre i Odsherred, og dels fra samlede elementer af landskaber fra den vide verden.

Det synes naturligt at referere til kunstnere fra Odsherred – bl.a. J.Th. Lundbye, som blandt andre ses implementeret i Christiansens værker.

Tapeterne på interiørens

vægge er dog minutøst afkodet og udført med inspiration fra Giotto di Bondones freskoer. Giotto var samtidig med Dante, og dermed kan de historiske paralleller i hvert fald i dén del af værkerne ses som oplagte.

Konturens intensitet

Jesper Christiansens malerier er skabt på en grund af sort gesso, hvilket er usædvanligt, da lærreder ofte fra producenten er forsynet med en hvid grundering. Metoden giver dog kontur-

linjerne i Christiansens malerier en helt særlig intensitet, og netop omridsene kan synes en anelse fermt udført, når man belyser dem ud fra, at de er lavet af en kunstner, der efter eget udsagn ikke kan tegne.

Den sidste replik kan man vælge at opfatte som koketteri, da jeg og mange andre faktisk har set Jesper Christiansen tegne i sin egenskab af deltager i "Kunstquizen" på landsdækkende tv.

Christiansen er tillige uddannet på Det Kgl. Danske

Kunsthøgskolen, hvor han efterfølgende fungerede som professor i årene fra 2002 til 2008. Når man spadserer rundt i rummene hos Galerie MøllerWitt og iagttagger Jesper Christiansens bud på en forårsudstilling, gør man sig sine overvejelser om, hvad man kan vente sig fra kunstnerens hånd i årene fremover.

Jeg ville foreslå en serie rendyrkede landskaber fra egnen omkring Odsherred; men dén hopper Christiansen sandsynligvis ikke på.